

Merimetso ja merikotka lintujen talvilaskennassa Meri-Lapissa

Jorma Halonen

Tiettävästi ensimmäistä kertaa talvilintulaskentojen yli 60-vuotisen historian aikana merimetso ja merikotka osuivat vuodenvaihteen reiteille Meri-Lapissa. Molemmat lajit ovat viimeaikoina runsastuneet vauhdilla, ja kun ilmastonmuutos lauhduttaa talvia, tapaamisia on odotettavissa lisää.

Meri-Lapissa reittien yhteispituus oli nyt noin 195 km ja Lapin lintutieteellisen yhdistyksen (LLY) alueella noin 271 km. Lintuja kirjattiin vastaavasti 3641 ja 4549 yksilöä.

Meri-Lapin lajikirjo oli selvästi monipuolisempi kuin muualla Lapissa, ja vain sieltä löytyivät edellä mainitut merimetso ja -kotka sekä lisäksi varpushaukka, metso, hiiripöllö, huuhkaja, mustapääkerttu, hippiäinen, kuusi- ja töyhtötiainen, puukiipijä sekä peippo. Vain LLY:n alueelta tavoitettiin sinisorsa, uivelo, kanahaukka, tilhi, lapintiainen ja kuukkeli.

On selvää, että jonkin vähälukuisen lajin osuminen laskentareitille on sattumankauppaa, mutta kun reittejä on paljon ja ne käydään läpi vuodesta toiseen samoihin aikoihin, kokonaisuudesta muodostuu luotettava.

Oheisen taulukon luvut ovat yksilömääriä kuljettua kymmentä reittikilometriä kohti. Näin ollen Xenuksen eli Meri-Lapin ja LLY:n luvut ovat keskenään vertailukelpoisia.

Marraskuun alkupuolen syyslaskennassa runsaina esiintyneet laulujoutsenet ja lokit olivat nyt poissa, samoin valtaosa silloin nähdystä sorsista.

Närhien vähäisyys johtunee syksyn vaelluksesta ja lajin keskitalven hiljaiselosta. Useimpien muidenkin lajien kohdalla luvut ovat pienempiä kuin syyslaskennassa.

Tästä ovat selvinä poikkeuksina käpytikka, urpiainen ja keltasirkku. Niiden kohdalla ainakin osaselityksenä on lintujen siirtyminen keskitalvella taajamien tuntumaan helposti havaittaviksi.

Perin outoa on sen sijaan naakkojen, varisten, viherpeippojen ja punatulkkujen selvästi suurempi määrä LLY:n alueella Meri-Lappiin verrattuna.